

Det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) spurgte, hvorfor man ikke havde samlet alt, hvad der vedkom Ministerierne, paa den ene Side af Gennembrydningen og Rigsarkivet paa den anden Side. Det ligger i, at Pladsen, som kræves fra de paagældende Administrationsgrenes Side, har umuliggjort denne Fordeling.

Maa jeg overfor det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger) endnu kun sige, at naar han som Forsvar for, at man kunde løse den Del af denne Opgave, som vedrører Ministerialkontorerne, uden at tage fat paa Rigsarkivspørgsmaalet med det samme, anførte, at man kunde midlertidig flytte de af Rigsarkivets Sager, som nu ligge i Kancellibygningen, ind i det gamle kgl. Bibliotek, saa er den Udvej ikke ny for nogen, der beskæftiger sig hermed, men den er ikke brugelig. Det gamle kgl. Biblioteks Bygning blev fraflyttet og det ny med meget stor Bekostning opført, fordi den gamle Bygning var alt for brandfarlig for Biblioteket, som dog kun i Hovedsagen indeholder trykte og derfor erstattelige Genstande. Skulde man saa virkelig til den overordentlig brandfarlige Bygning betro Arkivalier, som ikke kunne erstattes? Det har man ikke anset for forsvarligt. Dertil kommer jo, at selv til midlertidigt Brug maatte Bygningen være Genstand for Omdannelse, der medfører ikke ringe Bekostning.

Med Hensyn til Tanken om at flytte det ny Rigsarkiv — som det ærede Medlem jo som alle andre erkender, der maa til — længere bort, navnlig ned ved Staldmestergaarden eller ved det gamle Halmmagasin, beder jeg det ærede Medlem erindre, at man kan ikke praktisk talt skille Rigsarkivet fra Ministerialbygningerne. De maa høre sammen, fordi Ministerialkontorerne, mange af dem i alt Fald, særlig Justits- og Indenrigsministeriet, mange Gange-daglig have Brug for Arkivalier, som ligge i Rigsarkivet, og som de altsaa maa have Bud efter. Naar man har talt om, at siden Kultusministeriet flytter ned i Staldmestergaarden, kan vel ogsaa Rigsarkivet flyttes derhen, har det ingen Steder hjemme, blandt andet ogsaa af den Grund, at Kultusministeriet netop har, jeg tror det er 10 Aargange af sine Arkivalier i sin egen Besiddelse, før det afgiver dem, medens Justits- og Indenrigsministeriet allerede afgive dem, naar de ere 1 Aar gamle. Det er for dem, det først og fremmest gælder om at være i Forbindelse med Rigsarkivet, men ikke for Kultusministeriet.

Det ærede Medlem omtalte atter med et Skuldertræk den Betyggelse, der laa i det Ansvar, som efter Grundloven og Lovforslaget vil komme til at paahvile Ministeriet for offentlige Arbejder, hvis dette Lovforslag gennemføres, og nævnte, at man med al Respekt for den nuværende Minister dog ikke følte sig betrygget derved. Det ligger i, hvad der ogsaa er kommet frem i det ærede Medlems Ytringer, at han forveksler Ansvar med Autoritet. Det er paa mig, saa længe jeg er Minister for offentlige Arbejder, at Ansvaret for Lovens Gennemførelse selvfølgelig kommer til at hvile. Men det er ikke det samme, som at det er paa min Autoritet, at man skal gennemføre dette Projekt. Jeg har jo henvist til, hvilke Autoriteter jeg støtter mig til. Det er de bedste, der kunne findes med Hensyn til Spørgsmaalet om Lokalernes praktiske Anvendelighed, nemlig de paagældende Ministeriers øverste Embedsmænd; det er dem, først og fremmest dem, der bør spørges om denne Side af Sagen. Det, der bliver tilbage, er kun den kunstneriske Side, som *maa* komme i anden Række. Det fordrister jeg mig til at sige — det lyder maaske kættersk i mange Øren —, men jeg fordrister mig dog til at sige og fastholde, at den praktiske Anvendelighed er og skal være Nr. 1. Men hvad saa angaar den kunstneriske Side af Sagen, er det ganske vist, at jeg ikke søger mine Autoriteter hos disse Embedsmænd og ikke forlanger, at det ærede Medlem skal søge Autoriteten hos mig selv. Ja, det ærede Medlem forkastede jo ganske Ludvig Andersens Autoritet, til Trods for de to betydnende Mænds Attest, som jeg har oplæst. Han spurgte fremdes om, hvad Ludvig Andersen havde opført tidligere. Jeg har her en Liste derover, som det ærede Medlem kan se, hvis han ønsker det. Men jeg vil dertil knytte en Opfordring til ærede Medlemmer om for en Gangs Skyld at gøre det samme som det ærede Medlem, mande sig op til at indtage det samme Standpunkt, hvorpaa det ærede Medlem befinder sig, nemlig at tro deres egne Øjne. Det ærede Medlem fastholder med stor Sikkerhed, at „det er smukt“, og at „det er, som det skal være“ o. s. v. o. s. v., naar Talen er om ydre Façader, f. Eks. paa det ny kgl. Bibliotek. Mine Herrer, tag en Gang Mod til Dem, fasthold det samme, hvis De da finde det, overfor de Façader, her er Tale om. Det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) har mandet sig op til det Mod, og jeg tror, at det ærede Medlem for Varde (S. Sørensen)